

το δελτίο

ενημερωτικό δελτίο της ελληνικής κοινότητας παρισιού και περιχώρων • bulletin d'information de la communauté hellénique de Paris et des environs
Μάϊος-Ιούνιος 2003 - n° 23 - mai-juin 2003

1923 - 2003 ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΗ ΑΝΟΙΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

Photo: Evelyne Fresynski

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Edito

Στο δελτίο του Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου 2003 (αρ. 21) ανακοινώναμε την έκπληξη μας για τη χωρίς προειδοποίηση διακοπή της αποστολής κονδυλίου από το υπουργείο Παιδείας για τα έξοδα λειτουργίας των σχολείων της Κοινότητας. Όπως μας εξηγήθηκε, προφορικά, η αιτία ήταν η μη έγκαιρη αποστολή από το γραφείο εκπαίδευσης του Παρισιού στο υπουργείο του εκκαθαριστικού υπόλοιπου του έτους 2001. Μας διαβεβαίωσαν, προφορικά, ότι δεν πρέπει να ανησυχούμε και ότι θα μας στείλουν σε σύντομο χρονικό διάστημα το αντίστοιχο ποσό, όπως και τα έξοδα για το 2003. Υπάρχει νέα διαβεβαίωση, προφορική, ότι το ποσόν εγκρίθηκε και θα έλθει... Είμαστε αρχές Μαΐου 2003 και στο τέλος του Ιουνίου τελειώνει η σχολική χρονιά και θα πρέπει να εξοφλήσουμε τις οικονομικές μας υποχρεώσεις για τα σχολεία. Χάρη στην επιτυχία του χορού της Κοινότητας και τη γεναιοδωρία των μελών μας δεν πρόκειται να υπάρξει πρόβλημα κι αυτή τη φορά. Χρειάζεται όμως να σκεφτούμε πως θα αντιμετωπίσουμε τυχόν νέα απουσία χρηματοδότησης για την επόμενη χρονιά 2003-2004, έτσι ώστε να μη βρεθούμε προ απροόπτου. Θα υπάρξει οπωσδήποτε συζήτηση γι αυτό το θέμα στο επόμενο ΔΣ της Κοινότητας, αλλά θα πρέπει να υπάρξει και συνάντηση των γονέων για να συζητηθούν χωρίς φόβο και ιδιαίτερα χωρίς πάθος τα μέτρα που πρέπει να πάρουμε.

Στις 16 Απριλίου 2003 υπογράφηκε στην Αθήνα η ένταξη των 10 νέων χωρών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μεταξύ των οποίων και η Κυπριακή Δημοκρατία, που εκπροσωπήθηκε από το πρόεδρο της κ. Τάσσο Παπαδόπουλο, που βλέπουμε στη φωτογραφία (δεύτερο από τα δεξιά), που βαστάει στα χέρια του κλαδί ελιάς, όπως όλοι οι ηγέτες της ΕΕ. Η χαρά για την

ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ ήταν συγκρατημένη μετά την αποτυχία των συνομιλιών για την διευθέτηση του διαχωρισμού του νησιού από τη Τουρκική κατοχή και τους κινδύνους που η διαίωση της Τουρκικής κατοχής εγκυμονούσε. Οι τελευταίες εξελίξεις με το άνοιγμα της διαχωριστικής γραμμής και τη χρονικά περιορισμένη μετακίνηση όλων των Κυπρίων είναι το πρώτο ελπιδοφόρο μήνυμα για το μέλλον του νησιού και μπορούμε να το θεωρήσουμε σαν επακόλουθο της επιτυχημένης ένταξης της Κύπρου στην ΕΕ. Δυστυχώς το άνοιγμα της διαχωριστικής γραμμής δεν φτάνει για να λύσει όλα τα προβλήματα που δημιούργησε η Τουρκική κατοχή στο βόρειο τμήμα του νησιού (παρουσία τούρκων εποίκων, επιστροφή των κατεχομένων περιουσιών, ελεύθερη διακίνηση πολιτών, προστασία όλου του κυπριακού πληθυσμού από τις οποιεσδήποτε μισαλλοδοξίες, πολιτικό σύστημα κτλ). Ο δρόμος είναι μακρύς και δύσκολος, μα το αποτέλεσμα είναι εφικτό. Ευχόμαστε η μικρή αυτή αρχή να οδηγήσει στη ουσιαστική εξομάλυνση των σχέσεων, στην απομάκρυνση των κατοχικών στρατευμάτων και στην ειρηνική δημοκρατική λειτουργία της ενιαίας Κύπρου.

Ο αγαπητός σε όλους μας κ. Σπύρος Μπάσης, μιλώντας στους συμπατριώτες μας, κατά τη διάρκεια του εορτασμού της 25ης Μαρτίου. Τον πλαισιώνουν ο δήμαρχος του 9ου M. Jacques Bravo και ο πρόεδρος της Κοινότητας, κ. Α. Τσαπής.

Το Μάρτιο μήνα λάβαμε στη Κοινότητα με φαΐ τη παραίτηση του κ. Σπύρου Μπάση από το ΔΣ της Κοινότητας, όπου εκλέγεται επί 25 συνεχή έτη. Μας ανακοίνωνε τη ανάγκη να αποχωρήσει από την ενεργή δράση, για λόγους υγείας. Όλοι μας γνωρίζουμε το έργο του Σπύρου στην Κοινότητα και τη προσφορά του στην ελληνική παροικία. Στη διάρκεια του εορτασμού της 25ης Μαρτίου 2003, είχαμε την ευκαιρία, όλοι όσοι είμαστε παρόντες να του εκφράσουμε την αγάπη μας και να τον τιμήσουμε χειροκροτώντας τον όλοι μαζί. Η επιτυχία της μικρής επέμβασης στην οποία υποβλήθηκε λίγες μέρες μετά μας χαροποίησε. Του ευχόμαστε να είναι πάντα καλά και να μακροημερεύει σαν τα ψηλά βουνά.

Ο γενικός πρόξενος της Ελλάδας στο Παρίσι, κ. Γιώργος Παΐζης, χαιρετά τον δήμαρχο του 9ου, M. Jacques Bravo. Τους πλαισιώνουν ο σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Εμμανουήλ και ο πρόεδρος της Κοινότητας κ. Α. Τσαπής.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ.

Στη πρώτη σειρά διακρίνονται, από δεξιά προς τα αριστερά, ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Ελληνικών Κοινοτήτων Γαλλίας, κ. Β. Φλωράκης, ο πατήρ Γρηγόριος, ο διευθυντής του Γραφείου Τύπου της Κυπριακής Πρεσβείας κ. Ι. Γκιραγκοσιάν, η καθηγήτρια κα Ρ. Σταυρίδη-Πατρικίου, ο ποιητής Τίτος Πατρικίος, ο πρόεδρος της ΕΛΓΑ κ. Γ. Στεφανίδης, ο Αρχιεπίσκοπος Γαλλίας κ. Εμμανουήλ, ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας κ. Γ. Παίζης, ο δήμαρχος του 9ου Μ. Jacques Bravo, ο ακόλουθος Αμυνας ταξίαρχος κ. Α. Βιδάλης και η κα Βιδάλη.

Gestion Graphic

Imprimeur

Tél. : 01 39 95 41 26 / Fax : 01 39 95 67 18

Contact Théodoros Tsoutis :

06 11 59 41 26

*Spécialiste dossiers de presse cinéma et
catalogues prêt à porter*

Με μεγάλη επιτυχία έγινε κι εφέτος ο χορός της Κοινότητας, παρουσία των πρέσβων Ελλάδας και Γαλλίας, και του Γενικού μας Προξένου. Σε μια αίθουσα υπερπλήρη, χορέψαμε μέχρι... πρωίας. Η συμμετοχή της παροικίας και των επιχειρηματιών της επέτρεψαν για ακόμη μια φορά στη Κοινότητα να αποκτήσει την απαιτούμενη οικονομική ισορροπία και να συνεχίσει το έργο της, για τα σχολεία και τις πολιτιστικές εκδηλώσεις της. Ευχαριστούμε εκ βαθέων, όσους συνεισέφεραν και χρηματικά και με προσωπική εργασία γι αυτή την επιτυχία.

Ο πρέσβης της Ελλάδας στη Γαλλία κ. Δημ. Καραϊτίδης απευθύνεται στους συνδαιτημόνες του χορού της Κοινότητας, στις 29 Μαρτίου 2003, έχοντας εκ δεξιών τον αντιπρόεδρο της Κοινότητας και πρόεδρο της Ομοσπονδίας κ. Βασ. Φλωράκη και εξ ευωνύμων τον πρόεδρο της Κοινότητας κ. Ανδ. Τσαπή.

Στο πλαίσιο του εορτασμού της 80ης άνοιξης της Ελληνικής Κοινότητας Παρισιού, οργανώνουμε δύο εκθέσεις, μία γλυπτικής και μία ζωγραφικής, δύο διαλέξεις (Ελληνική Μυθολογία και για τους Έλληνες γλύπτες του 20ου αιώνα), όπως και μια παράσταση ελληνικών παραδοσιακών χορών και τραγουδιών στο Auditorium Saint Germain des Près. Λεπτομέρειες θα βρείτε στις επόμενες σελίδες του δελτίου. Σας εύχομαι Καλό Καλοκαίρι.

Παρίσι, 1 Μαΐου 2003

Ανδρέας Τσαπής

Μετά τη σύνταξη αυτών των γραμμών λάβαμε μία επιστολή από το γραφείο εκπαίδευσης που την παραθέτουμε, χωρίς σχόλια.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
9, Rue Mesnil
75016 PARIS
Tel.: 01.55.73.00.01-2-3
Fax: 01.55.73.00.04

Παρίσι, 5-5-2003
Αρ.Πρωτ. 435/03/19

ΠΡΟΣ: κ.Τσαπτή Ανδρέα
Πρόεδρο της Ελληνικής
Κοινότητας Παρισίων

Κύριε Πρόεδρε

Επειδή υποθέτω βάσιμα ότι η καθυστέρηση στην απόδοση χρηματικών ενταλμάτων πληρωμής (ΧΕΠ) πιθανόν να μεταλλαχθεί σε στέρηση! σας παρακαλώ, εφ' όσον και εσείς κρίνετε τούτο απαραίτητο να αναζητηθεί εγκαίρως και για το σχολείο του Bergson από το επόμενο ημερολογιακό έτος η λύση του σχολείου του Küss, εκτός αν σε ορατή δυσκολία η Κοινότητα αναλάβει εξ ολοκλήρου την κάλυψη των εξόδων λειτουργίας.

Ο Συντονιστής Εκπαίδευσης

Γεώργιος Δημόπουλος

Vendredi 23 mai 2003

Conférence de Mme Trichon-Milsani
" Les Sculpteurs Grecs du 20ème siècle ".
Maison de la Grèce à 20 h 00

AUTOVISION

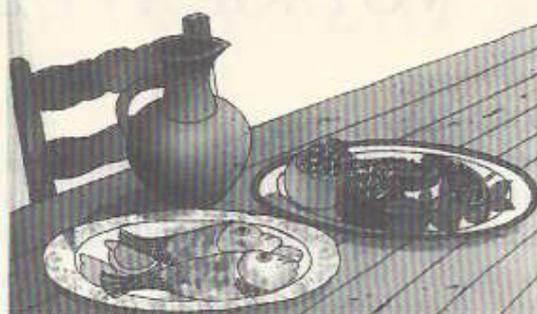
CONTROLE TECHNIQUE AUTOMOBILE

EURO FRANCE CONTROLE

Place Clichy
18, rue de Vintimille
75009 PARIS

Tél. : 01 45 26 12 14

LES DIAMANTAIRE

GASTRONOMIE GRECQUE
depuis 1929

60, rue Lafayette
75009 PARIS
Tél : 01 47 70 78 14

Le Y grec Restaurant

CUISINE TRADITIONNELLE ET FAMILIALE

Fermé dimanche et lundi soir
24, rue Godot de Mauroy-75009 PARIS
Tél. : 01 42 68 08 51

L'ODYSSEE
54 rue Daguerre
75014 PARIS

☎ : 01.43.22.19.99

*Fermé le Dimanche
Ambiance Musicale Vendredi et Samedi soir
(réservation recommandée)*

La Communauté Hellénique de Paris et des Environs
organise pour son 80ème printemps (1923-2003)
en collaboration avec l'Académie de Danse " Parthénon "
et les Anciens Scouts et Guides Hellènes de France une
soirée de chants et danses de la Grèce à l'Auditorium
Saint-Germain des Près, le 25 Mai 2003, à 20h00

Katerina VLACHOU (chant)

Participation aux frais : 20 euros

Location : 01 47 04 67 89.

VOYAGE A CUBA

UN VOYAGE À CUBA

Le 31 mars dernier un voyage a été organisé par les dames de Ste-Hélène (avec Mme Niki TSIVIDOU en tête). La destination cette année était l'île de Cuba. 39 personnes privilégiées (les plus rapides à réserver) ont été les heureux visiteurs de ce pays plein de contrastes. Parmi eux quatre conseillers de la Communauté Hellénique de Paris.

Nous avons embarqué à Roissy et pendant 8 jours, avons été pris en charge. Après un vol de près de 10 heures, nous avons atterri à la Havane, où un car nous attendait avec un guide charmant : Ricardo, et le chauffeur tout aussi aimable : Rolando. Nous avons été hébergés dans un hôtel aux abords de la Havane, le Club Acuario et dès le lendemain nous avons commencé nos excursions à Pinar del Rio, Vinales, les montagnes Mogotes, les grottes de l'Indien, ballade en barque dans une rivière souterraine, le Mural de la Préhistoire pour le premier jour. Le soir un show cubain nous attendait à l'hôtel, où certains d'entre nous ont goûté aux danses cubaines aux côtés de créatures de rêve...

Le deuxième jour a été consacré à la découverte de la ville de la Havane avec ses magnifiques bâtisses du début du siècle qui bordent la " 5ème avenue ", mais aussi les habitations des autochtones dans un état misérable, qui quémandaient de l'argent, des vivres, du savon des habits... Nous avons été saisis par la différence de niveau de vie avec nous autres européens, eux qui sont pourtant si proches de la surpuissance des américains (Miami est à 90 miles de la Havane) !!! En soirée, nous avons pu admirer la forteresse de la Havane, assister à la cérémonie du coup de canon après avoir dîné dans un restaurant de la vieille Havane au son de la formidable musique cubaine, ceci n'étant pas une exception puisque des orchestres étaient présents tout au long du séjour.

Les deux jours suivants nous ont permis de découvrir Guama

et son élevage de crocodiles, la ville de Cienfuegos et le vieux théâtre Terry, le Palacio El Valle, Trinidad avec son Musée Romantique, ses rues pavées et son marché qui nous a permis de faire de nombreuses emplettes. Nous avons été hébergés dans un superbe hôtel, où le show a été relevé en fin de soirée par une de nos compatriotes, et la ville de Santa Clara, la statue du Ché et le Train Blindé, la place de la Révolution et l'hébergement à Santa Clara à l'Hôtel la Granjita dans un cadre naturel.

Les trois derniers jours ont été consacrés à la découverte de Varadero, presque île bordée de plages extraordinaires, même pour nous grecs habitués aux côtes merveilleuses de la Grèce. Nous avons séjourné à l'hôtel Sol Coral où le temps au beau fixe nous a permis de nous baigner dans un océan Atlantique aux grands rouleaux et au sable fin.

Nous voudrions faire une mention spéciale aux trois personnes qui ont fait que ce voyage a été une réussite, d'abord à Mme Catherine Derment et son fils Vanguelis qui ont tout mis en œuvre pour une organisation parfaite et à notre guide Ricardo, très com-

pétant, qui nous a conté l'histoire de Cuba ancienne et contemporaine, ses flagrantes contradictions, sa pauvreté, le manque de moyens de base pour les habitants, mais aussi l'amour pour son pays et sa manière très tendre de le défendre en essayant d'aplanir les difficultés avec le sourire. Ce voyage nous a laissé des impressions très contradictoires, tout en étant une expérience à faire pour d'autres et essayer d'aider cette île coupée du monde moderne, où seul le tourisme apporte un semblant d'aide économique. Merci à tous ceux qui nous ont permis de le savourer.

S. THÉODORIDIS

Le groupe de nos explorateurs photographié en compagnie du guide cubain.

Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ κ. Π. ΣΚΑΝΔΑΛΑΚΗΣ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΠΙΤΙ

Στις 15 Φεβρουαρίου 2003 δεχτήκαμε την επίσκεψη του βουλευτή Λακωνίας και αντιπροέδρου της μόνιμης ειδικής επιτροπής του Ελληνικού Κοινοβουλίου για τον Απόδημο Ελληνισμό κ. Παναγιώτη Σκανδαλάκη. Συνοδευόταν από τον κ. Σεραφείμ Λιάπη, αναπληρωτή γραμματέα του τομέα Απόδημου Ελληνισμού της ΝΔ. Ενημερώσαμε τον κ. Σκανδαλάκη για τις δραστηριότητες και τους στόχους της Κοινότητας και συζητήσαμε πολλά από τα θέματα που αφορούν τους αποδήμους. Περισσότερο επιμείναμε στα εξής :

1. Την προσαρμογή των προγραμμάτων διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας και πολιτισμού στις ανάγκες και συνθήκες ζωής των αποδήμων. Εκφράσαμε την ελπίδα να δούμε σύντομα στη πράξη τα σύγχρονα προσαρμοσμένα προγράμματα, που είναι πάγιο αίτημα μας (όλων των αποδήμων) εδώ και τουλάχιστον δύο δεκαετίες.

2. Ενημερώσαμε τον βουλευτή για τη καθυστέρηση της καταβολής από το υπουργείο Παιδείας της χρηματικής ενίσχυσης για τα σχολεία για το έτος 2002. Τον πληροφορήσαμε ότι αυτό το ποσό ανέρχεται σε περίπου 19000 ευρώ, και ότι η λειτουργία των σχολείων συνεχίζεται κανονικά χάρις και μόνο στο γεγονός ότι η Ελληνική Κοινότητα Παρισιού πλήρωσε το οφειλόμενο ποσό, ακυρώνοντας το μεγαλύτερο μέρος του εορταστικού προγράμματος για τα 80 χρόνια από την ίδρυσή της.

3. Εκφράσαμε τη λύπη μας για την έλλειψη συγκεκριμένου συντεταγμένου κειμένου, που να καθορίζει με τρόπο διαφανή τα αμοιβαία καθήκοντα και υποχρεώσεις αφενός του Ελληνικού κράτους και αφετέρου της Ελληνικής Κοινότητας Παρισιού όσον αφορά τη λειτουργία των Σχολείων της Κοινότητας. Υπενθυμίσαμε ότι αυτό το αίτημα είναι μόνιμο αίτημα όλων των ΔΣ της Κοινότητας, εδώ και 20 μερίπου χρόνια.

4. Του επισημάναμε τη δυσλειτουργία του ΣΑΕ, και σαν παράδειγμα φέραμε τα περίφημα δίκτυα, Πολιτισμού, Επιστημόνων, Γυναικών, Νεολαίας, που δεν λειτούργησαν ποτέ και δεν φαίνεται να υπάρχει καμιά προοπτική για τη λειτουργία τους. Χωρίς να διεκδικούμε το αλάθητο προτείναμε να συζητηθεί ο διαχωρισμός του ΣΑΕ Ευρώπης σε δύο : ένα τμήμα που να περιλαμβάνει τις

χώρες της ΕΕ, και ένα δεύτερο τμήμα για τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, για να υπάρξει ομοιογένεια των προβλημάτων του κάθε τμήματος.

5. Τέλος αναφέραμε το πρόβλημα της χρήσης του Ελληνικού Σπιτιού και του ζητήσαμε να υποστηρίξει το αίτημα της πλειοψηφίας του ΔΣ της Κοινότητας για επαναφορά της χρήσης του συνόλου του Ελληνικού Σπιτιού από την Ελληνική Κοινότητα.

Ευχαριστήσαμε τον κ. Π. Σκανδαλάκη για τη εποικοδομητική συζήτηση και τη τιμή που μας έκανε να μας επισκεφθεί. Μας υποσχέθηκε να προωθήσει τα αιτήματά μας και μας ζήτησε να του τα υποβάλουμε γραπτά.

Φαίνονται στη φωτογραφία, καθισμένοι, από αριστερά προς τα δεξιά, η αντιπρόεδρος κα Μπέτυ Αχειμάστου, ο βουλευτής Λακωνίας κ. Παναγιώτης Σκανδαλάκης και η γεν. γραμματέας κα Σέτα Θεοδορίδου. Ορθιοί είναι από αριστερά προς τα δεξιά, οι κκ Διονύσης Τραγιανίδης, Φώτης Γκοτζορίδης, Γιάννης Λαμπρινόπουλος, αντιπρόεδρος Βασίλης Φλωράκης, ταμίας Γιάννης Τουπαράλης, πρόεδρος Ανδρέας Τσαπής, Γιώργος Κοτζαταπάνης και ο αναπληρωτής γραμματέας του τομέα Απόδ. Ελληνισμού της ΝΔ κ. Σεραφείμ Λιάπη.

ITHAKI

Profitez d'une adresse prestigieuse au coeur de Paris pour votre entreprise !

- Domiciliation commerciale (sarl, bureau de liaison, succursale, sci, eurl, associations...)

- Formalités administratives (K-bis, Chambre de Commerce / Métiers...)

7, rue Saint Victor 75005 PARIS
www.ithaki-conseil.com

Tél : 01 55 42 66 52
Fax : 01 55 42 66 54

Gisèle Prassinos ou la Poésie

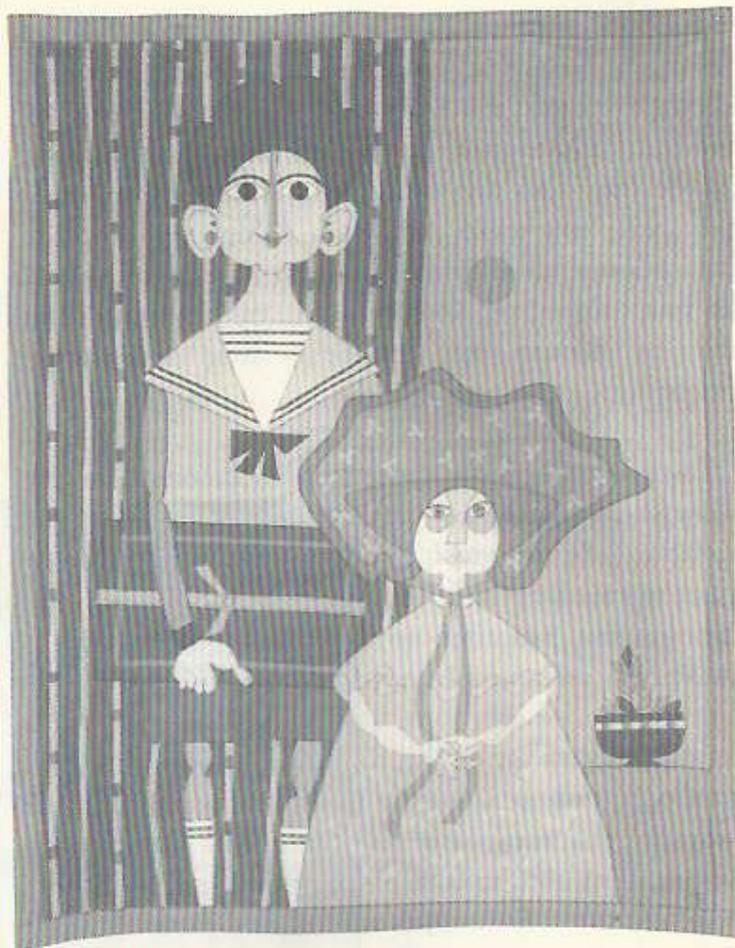
Gisèle Prassinos a été la Femme-enfant des surréalistes, l'incarnation à leurs yeux de l'écriture automatique qu'elle pratiquait sans le savoir à l'âge de 14 ans, autant dire la Poésie absolue, spontanée, source de toutes les métamorphoses. Pour qui consent à la vision surréaliste, rien là que de très logique : de la logique du hasard qui conduit à la coïncidence merveilleuse d'une Grecque, du pays de Pégase- Gisèle Prassinos née à Constantinople en 1920 et exilée en France avec sa famille en 1922, a gardé la nationalité grecque-sacrée poète par le groupe surréaliste Breton en tête : " Le ton de Gisèle Prassinos est unique, tous les poètes en sont jaloux ". La fontaine où Gisèle Prassinos puise son inspiration depuis toujours est sa famille créatrice, père érudit, grand frère peintre adulés par les femmes au dévouement sans limites. Son génie poétique, après ses années d'enfant prodige de 1934 à 1938, s'exprimera après la guerre jusqu'à aujourd'hui de manière protéiforme : romancière de 1958 à 1966, plasticienne qui dessine depuis l'enfance et se met de 1967 à 1988 à confectionner des tentures en feutrine et personnages en bois tout en écrivant des recueils de poèmes, sa dernière métamorphose en nouvelliste a de nouveau laissé place tout dernièrement à la dessinatrice. La Poésie de Gisèle Prassinos est partout : elle est dans la densité et la gravité de ses vers, elle est dans l'étrangeté de ses récits, elle est dans sa pratique constante de toutes les tonalités de l'humour dont tentures et sculptures, ce qu'elle appelle son " artisanat ", donnent une éclatante démonstration.

Les tentures constituent l'objet essentiel de l'exposition. Elle en montre quelques unes parmi les 8 séries chronologiques sans unité thématique de la totalité dont la majorité ont été dispersées et vendues : 136 grandes tentures- des petits formats traitent surtout d'un bestiaire- puisent principalement leurs sujets dans la mythologie grecque(23) ainsi que dans la Bible et la Légende dorée(65). La dernière série groupe 5 imitations de Rois de France célébrés par les grands maîtres comme le Charles VII de Fouquet. 12 forment une série entière, la deuxième, et accompagnent le livre burlesque " Brelin le Frou " paru en 1974.

Gisèle Prassinos opère en quelque sorte dans ce travail la fusion de la couturière et du peintre, les deux côtés opposés de l'univers de son enfance où la tradition orientale de sa famille réservait aux hommes les choses de l'esprit et aux femmes le soin de la domesticité. : le matériau, tissu puis feutrine, la couture minutieuse au petit point, ce côté femme, elle le rend souverain, lui donne tous les pouvoirs de l'artiste, tailler la couleur et la forme selon un dessin préalablement élaboré et très composé, soigneusement agrandi.

Dans les tentures bibliques, Gisèle Prassinos reprend les moments essentiels tirés des Ecritures et de la Légende Dorée. Revus et corrigés par un humour à la fois tendre et décapant sous des dehors naïfs et respectueux, ils retrouvent au fond de la mémoire grecque la présence d'un divin féminin qui vient troubler le portrait de la sainte famille.

Des expositions, à la Bibliothèque historique de la Ville de Paris en 1998, au Luxembourg, en Belgique, à Washington ont attiré un public très divers, de l'enfant à l'érudit. Le livre en souscription essaie d'en perpétuer la mémoire.

Sous le Haut Patronage
du Consulat Général de Grèce à Paris
La Communauté Hellénique
de Paris et des Environs,

pour son 80ème printemps
a l'honneur de vous inviter

à la Maison de la Grèce
le mercredi 28 mai 2003
à partir de 19 heures
au vernissage
de l'exposition de teintures
de Gisèle Prassinos

Exposition du 26 mai au 7 juin 2003

Pierre Papaloïzos : un portrait

Pierre Papaloïzos, Grec né au Caire en 1927, s'est installé à Paris en 1946. Il était un jeune homme fin et discret, qui ne se mêlait pas facilement à la foule. Bien que voué assez tôt à la sculpture, il ne faisait pas partie des cercles d'art.

Ses amis, il les cherchait surtout dans d'autres disciplines que la sienne : ils étaient des compagnons politiques ou bien des musiciens qui appréciaient l'originalité et la richesse de sa personnalité.

Lecteur passionné de Proust il aimait beaucoup la littérature mais encore plus la musique classique et celle de son temps.

Il connaissait le milieu des grecs de Paris. Ils étaient nombreux à cette époque à y faire carrière mais ses rapports avec eux n'étaient pas très étroits. Il a rencontré le sculpteur Constantin Andréou, grec de la diaspora comme lui-même, ainsi que Gerassimos Sklavos, déjà célèbre, qu'il admirait. Sa mort prématurée les a empêché de cultiver une véritable amitié. Il a connu Yannis Xenakis : longtemps il se souvenait d'une excursion en bicyclette qu'ils ont faite ensemble, mais malgré l'estime qu'il portait pour son génie musical les deux hommes ne sont pas devenus amis. Sa rencontre avec Koulentianos en 1967 n'a pas été particulièrement féconde : il s'est limité à fréquenter son atelier pour apprendre la soudure.

Par contre une longue amitié a lié Papaloïzos avec le chanteur lyrique Mario Haniotis, ainsi qu'avec les peintres abstraits Alkis Pierrakos et Jules Kilcher.

Enfin une grande complicité unissait Pierre Papaloïzos avec Gisèle Prassinos, la poétesse qui, dans sa jeunesse, a passionné les surréalistes : tous les deux partageaient la même discrétion, le goût pour une vie plutôt retirée loin du tapage et des mondanités.

Ses études furent éclectiques. Il entre à l'École des Beaux Arts pour étudier la peinture. Déçu il n'y reste que quelques mois tout en apprenant le travail du céramiste. Ensuite il fréquente des ateliers d'artistes. D'abord l'atelier de peinture de Soubervie, ensuite celui d'André Lhote et enfin celui de Fernand Léger dont le style a déteint sur ses œuvres picturales de l'époque. Mais vite il se rend compte qu'il est beaucoup plus attiré par la troisième dimension. Quand le passage vers la sculpture a été consommé, il a choisi l'atelier de Hajdu. Papaloïzos appréciait beaucoup l'œuvre de son maître, mais lui ne l'a pas encouragé vers une direction quelconque, ne l'a pas non plus fait participer au salon de Mai quand il était dans le jury de sélection.

Tous ces maîtres n'ont pas été de vrais modèles pour lui. Ils ont plutôt correspondu à des étapes, nécessaires peut être, pour fixer son territoire, former un vocabulaire et définir ses matériaux.

Les années cinquante furent catalysatrices. C'est l'époque où "à côté" de la sculpture on était en train de découvrir l'objet qui désormais ne cessera pas de la parasiter. Le déchets, les rebuts industriels, les lieux de casse fascinaient les artistes qui se sont mis tous à faire des assemblages. Ce sont les Nouveaux Réalistes qui ont systématisé ce procédé et en ont tiré les conséquences.

Les "vrais" sculpteurs à leur tour ont aussi prélevé des objets du réel pour les intégrer dans leurs sculptures. Papaloïzos a fait en quelque sorte partie de ces derniers au moins pour quelques années. Objets cherchés chez les ferrailleurs, dans des lieux de casse dialoguent dans ses œuvres à côté d'éléments métalliques et des feuilles de tôles travaillées avec

soin. On y trouve le reflet de l'esprit de son temps mêlé inextricablement à une vision très personnelle pleine de robustesse et d'envolée lyrique.

Papaloïzos fut passionné pour son travail. Toute sa vie il a travaillé sans cesse avec un goût d'équilibre et de perfection. Il s'interrogeait longuement sur la justesse de ses choix. Il produisait beaucoup, mais il détruisait aussi énormément. C'est pour cela que son œuvre n'est pas prolifique. Sa mort prématurée, au moment où il commençait à se faire connaître et à répondre à la commande publique, a mis fin à une production dont il ne reste que 300 pièces environ. Mais ce n'est pas pour cette raison qu'il n'est moins grand. Son œuvre est d'une très grande qualité. Chaque sculpture est l'aboutissement d'une longue réflexion et d'une recherche subtile de la forme.

Papaloïzos ne cherchait pas l'effet, c'était un besoin de sens qui le motivait. Et comme il ne faisait pas de discours sur son œuvre il a laissé derrière lui un ensemble cohérent et parfaitement autonome dont la présence silencieuse touche directement notre sensibilité.

Eurydice Trichon-Milsani

Sous le Haut Patronage
du Consulat Général de Grèce à Paris
La Communauté Hellénique
de Paris et des Environs,

pour son 80ème printemps
à l'honneur de vous inviter

à la Maison de la Grèce
le jeudi 15 mai 2003
à partir de 19 heures
au vernissage

de l'exposition rétrospective de
Pierre PAPAŁOŁZOS
sculpteur (1927-1978)
Exposition du 13 au 24 mai 2003

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Η Ελληνική Κοινότητα γιόρτασε στις 8 Μαρτίου την ημέρα της Γυναίκας με τη διάλεξη της κας Βενετίας Σαλτερή-Κακούρου σε μια αίθουσα σε συντριπτική πλειοψηφία γυναικεία. Ευχαριστούμε τη κα Σαλτερή-Κακούρου, που είχε τη καλοσύνη να μας εμπιστευθεί τη περίληψη της διάλεξης της, που δημοσιεύουμε.

Η ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΟΥΜΕΝΗ

Βενετία Σαλτερή-Κακούρου

Στις 8 Μαρτίου του 2003, ημέρα αφιερωμένη στη γυναίκα, μου δόθηκε η δυνατότητα να σκιαγραφήσω την παρουσία της γυναίκας στο ελληνικό μυθιστόρημα με την ακόλουθη διπλή υπόσταση: ως μυθιστοριογράφος και ως γυναίκα-ηρώίδα μυθιστορημάτων της ελληνικής λογοτεχνίας. Στην δεύτερη αυτή μάλιστα κατηγορία η προσέγγιση έγινε από δύο διαφορετικές γωνίες: η γυναίκα ηρώίδα ενός κειμένου καθώς περιγράφεται από μία γυναίκα συγγραφέα και η γυναίκα όταν παρουσιάζεται από έναν άνδρα μυθιστοριογράφο. Όπου έκρινα αναγκαίο το κείμενο εμπλουτίστηκε με αποσπάσματα-αναφορές. Ο λόγος αυτών των αναφορών ήταν ο ακόλουθος: αφ' ενός μεν να γίνουν καλλίτερα κατανοητές οι εκάστοτε διατυπώσεις, αφ' ετέρου δε να ακουστεί, μέσα από το ίδιο το κείμενο, ο απόηχος της γυναικείας φωνής, να φανεί από πού κοντά η ελληνίδα συγγραφέας, που ενώ περιγράφει την ιστορία ή την κοινωνία του τόπου της και της εποχής της, καθορίζει συγχρόνως και τους ιδιαίτερους χαρακτήρες της γυναικείας της ταυτότητας.

Η πρώτη ελληνίδα πεζογράφος εμφανίζεται στη Ζάκυνθο στις αρχές του 19ου αιώνα. Το όνομά της είναι Ελισάβετ Μουτζάν-Μαρτινέγκου. Δεν έζησε πολύ (1801-1832) για να δώσει ένα μεγάλο έργο. Το κείμενο το οποίο άφησε είναι μία αυτοβιογραφία. Κατά τη διάρκεια της αφήγησής της εξιστορεί τα γεγονότα της κλειστής οικογενειακής της ζωής, ομιλεί για τις εμπειρίες της, τα αισθήματά της, παρουσιάζει όμως συγχρόνως και τις κοινωνικές της απόψεις. Η Ελισάβετ αυτοβιογραφείται και δημιουργεί τον δικό της κόσμο, θέλει να μορφωθεί για την ίδια όπως και για τους άλλους, το γράμμα της αποτελεί μία ζωντανή μαρτυρία της κοινωνίας της εποχής της: «Εφοβόμουν μεγάλως όλα εκείνα τα κακά όποια ήμπορυν να συνβούν εις μίαν υπανδρευμένην, αλλά περισσότερον από όλα εφοβόμουν μεγάλας μιν είχε τύχη να πάρω κανένα από εκείνους τους άνδρας όποιο θέλουν να έχουν την γυναίκα τους όσαν σκλάβο, και την νομίζουν διά κακήν όπότεν αυτή όσαν σκλάβο δεν θέλει φέρεται».

Η γλώσσα της είναι η ομιλουμένη στη Ζάκυνθο, επηρεασμένη από τα λόγια κείμενα της εποχής. Έχει αμεσότητα, και όπως τονίζει ο Κ. Θ. Δημαράς γι' αυτό το έργο στην *Ιστορία της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας*: «είναι ένα σπάνιας ποιότητας λογοτεχνικό κείμενο, ένα από τα πιο άγνα στολίδια της νέας μας λογοτεχνίας». Η αυτοβιογραφία της Μαρτινέγκου, η οποία περιγράφει αλλά και αντιτίθεται στην ιδεολογία μιας ολόκληρης εποχής, συνιστά το πρώτο έργο στη γυναικεία νεοελληνική πεζογραφία.

Μετά το ξεκίνημα αυτό, θα περάσει αρκετός χρόνος μέχρις ότου να ευρεθούν ξανά έργα γυναικών συγγραφέων. Ας φθάσουμε στην περίοδο της δικτατορίας του Μεταξά (1936) και της Κατοχής, με τη δεσπόζουσα μορφή της Έλλη Αλεξίου. Στο συγγραφικό της έργο της προσπαθεί να δώσει μία λύση στα δυσεπίλυτα της εποχής της προβλήματα. Δασκάλα στο «Γ' Χριστιανικό παρθεναγωγείο "Ηροκλείου"», αποθανάτισε την θητεία της εκεί στο ομώνυμο έργο που εμφανίστηκε το 1934. Δίδαξε στο Ορφανοτροφείο Παλαιού Φαλήρου (1945-1949), στα ελληνικά σχολεία της ελληνικής παροικίας στο Παρίσι, και για δεκατρία ολόκληρα έτη μορφώνει τα παιδιά των εκπατριωμένων ελλήνων στη Ρουμανία.

Στο έργο της Σπυριδής αυτοβιογραφείται και παρουσιάζει συγχρόνως το πορτραίτο της αδελφής της, Γαλάτειας. Καθώς σκιαγραφεί την αδελφή της, αναρωτιέται για τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τα οποία συνθέτουν την εικόνα της γυναίκας της εποχής της. Λέγει χαρακτηριστικά: «Έτσι η γυναίκα ώριμασε, χωρίς να αποκτήσει καμιά άπολύτως πείρα από την ισόβια ήθσοιά... Δεν ήξερε γιατί έπρεπε να λεί τὰ σύκα - σκάφη και τὴ σκάφη - σύκα γιὰ νὰ ὀρθοποήσῃ». Το έργο της Αλεξίου αποτελεί «σταθμό στην Ελληνική λογοτεχνία γιὰ τὴν ἀνθεκτικότητά που παρουσιάζει στὸν χρόνο καὶ τὴν ροὴ τῶν κοινωνικῶν καταστάσεων» αναφέρει ενδεικτικά ο Μάρκος Αυγέρης.

Την ίδια περίοδο (1936) εμφανίζεται στην ελληνική λογοτεχνία η Λιλίκα Νάκου, με το έργο της *Παραστρατημένοι*, καθώς και η Μέλω Αζιάτη, με το έργο της *Δύσκολες Νύχτες*. Και τα δύο έργα είναι έντονα αυτοβιογραφικά. Πρέπει να φθάσουμε στα 1946, χρονολογία όπου κυκλοφορεί το έργο της Λιμπεράκη *Ψάθινα καπέλλα*, για να μπορεί να

γίνει λόγος για «πραγματικά γυναικεία μυθιστόρημα». Η συγγραφέας προβληματίζεται πλέον πάνω στα θέματα τα σχετικά με την αφήγηση και έχει μία συγκεκριμένη δραστηριότητα, την συγγραφική. Στον ίδιο χώρο κινείται και το έργο της Μιμίκας Κρανάκη *Contre-temps*. Η ηρώίδα της Κρανάκη προετοιμάζει την μεταστροφή της ελληνίδας γυναίκας και διαπιστώνει: «Κάθε τι γίνεται στὸν κόσμο à contre-temps».

Πραγματική αλλαγή όμως παρατηρείται στην δεκαετία του 60 με το έργο της Διδώς Σωτηρίου *Ματωμένα Χώματα*. Η αφήγησή της αφορά έναν ήρωα και όχι μίαν ηρώίδα, ο κοινωνικός όμως προβληματισμός σχετικά με τη θέση της γυναίκας είναι έντονος. Η γλώσσα της είναι πλούσια και η σκέψη της, κοινωνική και πολιτική, διατυπώνεται απλά, με φράσεις όπως η ακόλουθη: «'Η μάνα μου ήταν τρυφερή και ὑπομονετική γυναίκα. 'Η κακοτροπία τοῦ ἄντρα της τὴν ἔκανε νὰ στέκεται πάντα σὸῦζα, μὲ τὸν καλὸ λόγο καὶ τὸ χαμόγελο στ' ἄγελι». 'Στὸν ἀράβιμο τὸν ἄντρα, ἔλεγε, σὰ δὲν ἐναντιώσεαι, τὸν ἔχεις σκλάβο». Τώρα τί σοὶ σκλάβο ἔχει τὸν πατέρα, μονάχα ἐκείνη τὸ ἤξερε, πὸς ἔκανε μαζί του ἕνα λόγο παιδιά». Το ίδιο περίπου σπχνικό συναντάται και στο έργο της Μαρίας Ιορδανίδου *Λεῶνδρα*, το οποίο κυκλοφορεί το 1963.

Αρκετά χρόνια αργότερα (1974-1980) η ελληνική πεζογραφία επηρεάζεται από τη γενιά του Πολυτεχνείου και από την πτώση της δικτατορίας (1974). Αντιπροσωπευτικό μυθιστόρημα αυτής της περιόδου η *Άργαιά Σκουριά της Μαρῶς Δούκα*. Η ηρώίδα είναι η ίδια η συγγραφέας, η οποία, καθώς αναρωτιέται για τη ζωή της, προσπαθεί να δώσει απάντηση στα ερωτήματα μιας ολόκληρης γενιάς.

Το 1983 εμφανίζεται η Ευγενία Φακίνου, με το μυθιστόρημά της *Τὸ ἔβδομο ροῦχο*, το οποίο συνιστά σταθμό στην ιστορία της γυναικείας νεοελληνικής πεζογραφίας. Τρεις γυναίκες συζητούν, μονολογούν είναι η μητέρα που ήλθε από την Μικρά Ασία, η αγαπητή κόρη και η εγγονή, η Ρούλα. Η συγγραφέας δεν αυτοβιογραφείται: μας παρουσιάζει τις διαφορές των γενεών χρησιμοποιώντας σαν μέσο τις γλωσσικές τους διαφορές. Στην αφήγηση συνυπάρχουν τόσο το ρεαλιστικό όσο και το φανταστικό στοιχείο: ο μύθος δεσπόζει. Έτσι το δένδρο, σύμβολο και ταυτόχρονα μύθος, μιλά από την αρχή της αφήγησης και δηλώνει: «'Αγαπῶ τις γυναίκες καὶ τὰ ἀγγιολούλουδα, τὰ μεγάλα πάθη τῶν γυναικῶν καὶ τὰ χρώματα τῶν λουλουδιῶν, τὸ ἄσπρο, τὸ κίτρινο καὶ τὸ μωβ».

Το 1987 δημοσιεύεται το βιβλίο της Άλση Ζέη *Ἡ ἄραβνοαστικά του Ἀχιλλέα*. Η ηρώίδα της Άλση Ζέη είναι αυθόρμητη και θερμή, επαναστατική και αγέρωχη, ακόμα και όταν νιώθει «μολυβένια τὰ βλέφαρά της ἀπὸ τὴν κούραση». Ευρηματική η Ζέη στα φλας-μπιακ της αφήγησης, στο παιχνίδι των προσώπων με την ιστορία, στο παιχνίδι των ονομάτων, όταν πρόκειται να μας δώσει τις δύο όψεις της ίδιας γυναίκας.

Όταν η ελληνίδα συγγραφέας αυτοβιογραφείται, η περιγραφή της είναι απλή, δίχως διαλόγους. Το αποκορύφωμα του αυτοβιογραφικού μυθιστορηματικού λόγου, που είναι ο εσωτερικός μονόλογος, δεν εμφανίζεται στο γυναικείο μυθιστόρημα, εκπροσωπείται όμως στην ελληνική λογοτεχνία στο πρόσωπο μιας γυναίκας ιδωμένης από έναν άνδρα συγγραφέα, το Στρατή Τσίρκα. Στις *Ακυβέρνητες Πολιτείες* οι γυναίκες δρουν, επηρεάζουν την πολιτική ζωή, είναι συχνά ευρωπαϊκές, πρότυπα θηλυκότητας και φθοράς. Η Αριάγνη, η ελληνίδα γυναίκα στην αφήγηση του Τσίρκα, είναι γυναίκα αλλά και σύμβολο, είναι η ίδια η ιστορία της Ελλάδας, έχει πολιτική συνείδηση και ρόλο κοινωνικό.

Με τελειώς διαφορετικό ρόλο εμφανίζεται η γυναίκα στο έργο του Μένη Κουμανταρέα. Χώρος δράσης της είναι η Αθήνα. Μολονότι στο ξεκίνημά της η γυναίκα στο έργο του Κουμανταρέα είναι συχνά η αγωνίστρια φοιτήτρια με τα μεγάλα όνειρα, στην πορεία αστικοποιείται έντονα. Κατά την αστικοποίησή της, αρχίζει να κινείται, να οδηγεί, να έχει επίρρωση της θηλυκότητάς της και συχνά να την χρησιμοποιεί, «μένει όμως πάντα ένα μικρό κορίτσι που πίνει ένα ποτήρι νερό από τη ζωή και μένει με τη δίψα. Απαλλαγμένη από παλιές ιδέες και κληρονομημένα βάρη δεν κατορθώνει να κερδίσει την παρτίδα». Μ' αυτόν τον τρόπο η γυναίκα βιώνει τη φθορά της εποχής στην οποία οργανικά πλέον ανήκει.

Η σύντομη παρουσίαση η οποία έγινε είχε σα στόχο να κάνει γνωστό τον αγώνα της ελληνίδας γυναίκας με μία συγκεκριμένη ιδιότητα, τη συγγραφική, θέλησε όμως να δώσει ταυτόχρονα και μία βραχεία καταγραφή της προσφοράς της γυναίκας στην κοινωνικο-πολιτική ιστορία της Ελλάδας σαν ηρώίδα μυθιστορημάτων της ελληνικής λογοτεχνίας.

Nous avons le plaisir d'informer nos lecteurs sur l'exposition de peinture que Sarantis Karavousis présente à la Galerie Nicolas Deman, 12, rue Jacques Callot, 75006 Paris, du 27 mai au 14 juin 2003. Le vernissage aura lieu le mardi 27 mai à partir de 18 heures. Cette exposition est placée sous l'égide de l'Ambassade de Grèce en France, dans le cadre de la Présidence grecque de l'Union Européenne. Nous avons l'honneur de faire paraître le texte que M. Roger Bouillot a écrit sur Sarantis KARAVOUSIS.

Karavousis, le maître des silences

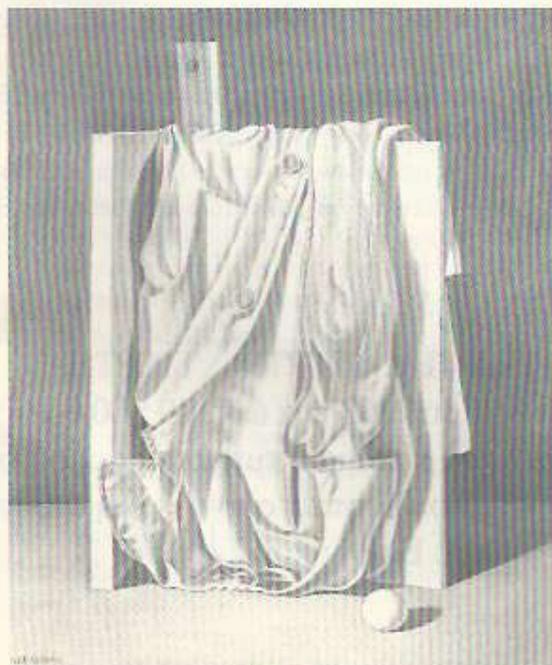
Ce sont deux confrères, grands journalistes et véritables critiques d'art, Jean-Marie Dunoyer (Le Monde) et Pierre Mazars (Le Figaro) qui me firent connaître l'œuvre de Karavousis. C'était il y a un bon quart de siècle et, depuis, je n'ai pas cessé de suivre l'évolution de son travail, en particulier avec ces expositions parisiennes à l'excellente galerie Coard (aujourd'hui Galerie Nicolas Deman) et par de nombreuses visites toujours enrichissantes à son atelier parisien. Né à Athènes en 1938, Karavousis se fixa à Paris en 1967, fréquentant l'École des Beaux-Arts et s'intégrant ensuite très librement à l'École de Paris. Depuis, il réside en notre capitale six mois chaque année, alternant les retours à ces sources grecques.

Les thèmes d'inspiration de Karavousis sont peu nombreux, intérieurs dépouillés, paysages nocturnes, natures mortes, mais des très petits aux grands formats, les peintures de Karavousis ne comportent que très peu d'éléments plastiques : portes qui ouvrent sur d'autres portes, puis la pénombre, paysages lunaires habités de quelques ruines, de fragments de statues, objets du quotidien, bol et bouteille, cruchon et gobelet, verre et fruit. Architecture ou assemblages inclinent à la contemplation, à la méditation, aux plus délicats vagabondages de la pensée.

Dans des lumières rares mais laconiques, avec une palette réduite, les œuvres de Karavousis traduisent des atmosphères figées, aux marges de l'onirisme. De ses formes dépouillées mais sans schématisme, émanent des silences très divers, lunaires et semeurs d'inquiétude, ou sereins, délivrés de l'emprise du temps et porteurs d'une espérance diffuse.

Les peintures de Karavousis s'imposent au regard comme des évidences toutes simples, elles sont d'un artiste en perpétuelle exigence de rigueur. La riche densité de son univers plastique fait de Karavousis le maître des silences.

Roger Bouillot

ANNONCES

CONSULTATIONS JURIDIQUES GRATUITES

Maître Georgia KOUVELA-PIQUET
97, avenue Victor Hugo 75016 Paris

propose aux membres de la Communauté Hellénique de Paris des consultations juridiques gratuites.

Renseignements au 01 56 26 53 53.

La Connaissance Hellénique

vous invite

le samedi 31 mai à 15h

à la Maison de la Grèce
à la conférence de M. Paul Demont
professeur de langue

et littérature grecques à l'Université de Paris-Sorbonne IV
sur

" *Le tirage au sort dans la démocratie athénienne* ".

L'Académie des Danses

" *Parthénon* "

fête la fin de l'année au Théâtre de Jemmapes,
le 22 juin 2003, à 18h30.

Informations au 01 45 19 00 24

INTER-GROUPE FOLKLORES

vous invite à un stage de danses sur l'île de Samothrace
du mardi 15 juillet 2003 au jeudi 24 juillet 2003.

Prix du stage 610 euros.

Informations et envoi de documentation :

Hélène GOUROUSSI tél : 01 64 27 30 78.

Επ ευκαιρία της εορτής των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, οι Επίτροποι του ομώνυμου Ιερού Ναού οργανώνουν στις 18 Μαΐου 2003, και ώρα 20 : 00, συνειστίαση στο εστιατόριο Les Diamantaires.

Συμμετοχή : 45 ευρώ.

" *Je meurs comme un pays* "

de Dimitris Dimitriadis

récit et mise en scène par Yannis Kokkos
traduit du grec par Michel Volkovitch
avec Jacques Bonnaffé et Nikos Kouris

*Une passion submergée par l'ombre de l'Histoire
où seule la beauté et le désir
de l'écriture sauvent de l'horreur.*

Dimitriadis est le poète de la non-conciliation.

Du 11 au 15 juin 2003

salle Roland Topor, à 21 h, dimanche à 15h30.

Location : 01 44 95 98 10/21

Théâtre du Rond-Point

2bis, av. Franklin D. Roosevelt 75008 Paris

La Communauté Hellénique
de Paris et des Environs,

pour son 80ème printemps
à l'honneur de vous inviter

à la Maison de la Grèce

le mardi 10 juin 2003

à partir de 19 heures

au vernissage de l'exposition
de céramique

de

Yannis KYROGLOU (MICHAËL)

Exposition du 9 au 21 juin 2003

Yannis KYROGLOU est né à Aigaleo, dans la banlieue d'Athènes en 1954. Il arrive à Paris en 1976 et fait ses études à l'École des Beaux-Arts dans l'atelier ZAVARO, section peinture. Il travaille, parallèlement à son travail personnel, comme peintre de décors pour l'Opéra de Paris (Atelier SIMONI, Atelier P. LAVERDET, Opéra Bastille). Depuis 1994, il s'intéresse à la céramique comme moyen d'expression.

Expositions de groupe (peinture)

1982 : Maison des Beaux-Arts, atelier ZAVARO

1983 : Salon de novembre à Vitry

1984 : Salon de novembre à Vitry

1986 : Galerie Barzaccis, rue Quincampoix

1992 : Galerie Peinture fraîche

1999 : Galerie Peinture fraîche

Expositions de groupe (céramiques)

1998 : Espace municipal de la ville de Chenôve

2000 : Galerie Mireille Batu d'Haussy.

Exposition personnelle (peinture)

1993 : Galerie Peinture fraîche

Nous présentons un texte de Dominique Grandmont, écrit le 15/5/1992 pour Yannis Kyroglou :

" Où commence le reflet ? Où s'arrête le regard ? Sur quoi s'inscrivent ces corps ou ces mannequins en vitrine, comme surpris dans leur élan, à la fois dedans et dehors, libérés de leur propre image, extraits de leur vertige comme un auto-portrait de la transparence ? Le monde de Yannis Kyroglou Michaïle est la scène entr'ouverte d'un théâtre d'ombres, le

paysage avec ses toits et ses antennes, ses silhouettes ou ses branches, en est le rideau tiré sur un spectacle qui n'en finit pas d'être là, dont les couleurs sont la matière inaltérable de nos vies, dont les plis qu'il souligne nous rendent la vitesse immobile de la lumière. De la terre brûlée des rêves, Yannis Kyroglou Michaïle fait un avenir de proximité ". 14

Conférence sur la Mythologie Grecque

La Communauté Hellénique

de Paris et INFO-GRÈCE

vous invitent

à la conférence de François Busnel

" Ce que les mythes grecs

nous apprennent sur notre temps "

le lundi 26 mai 2003, à 20h00, à la

Maison de la Grèce.

INFO-GRÈCE a décidé de quitter pour un court laps de temps les câbles et les modems de la Toile et a organisé en collaboration avec la Communauté Hellénique, qui fête son 80ème printemps, la conférence de François BUSNEL sur la mythologie grecque. Il s'agit d'une lecture moderne de la Mythologie, ayant comme base son livre " Mythologie grecque ", récemment publié au Seuil. " Débarrassés de l'imagerie sucrée dont ils furent affublés au cours des siècles, les mythes grecs se révèlent dans leur pleine puissance : une collection d'histoires à la fois surprenantes et indécentes, effrayantes et fascinantes, qui font joyeusement revivre le temps de l'enfance " écrit F. Busnel dans l'introduction de son livre. Les films " Orphée " (15min) et " Déméter " (15min), écrits par F. Busnel et réalisés par Philippe Truffaut (France 5) seront projetés au cours de la conférence. Le pot de l'amitié sera offert à la fin de la conférence. On pourra aussi feuilleter le livre de F. Busnel, illustré par le dessinateur Christophe Blain (Isaac le Pirate, Socrate le demi-chien, Prix du Meilleur Album au Festival d'Angoulême 2002).

François Busnel, helléniste, professeur et écrivain de " Mythologie grecque " est responsable de la rubrique littéraire de L'Express, chroniqueur à l'émission littéraire " Vol de Nuit " que présente Patrick Poivre d'Arvor à TF1 et présentateur de l'émission " Envie de Lire " à BFM. INFO-GRÈCE, <http://www.info-grece.com>, un site francophone avec des informations politiques et culturelles sur la Grèce.

ΓΙΟΡΤΗ ... ΓΙΟΡΤΗ ... ΓΙΟΡΤΗ

Στις 31 Μαΐου 2003 και ώρα 19 : 00 θα γίνει
η γιορτή του παιδικού τμήματος χορού της
Ελληνικής Κοινότητας, στη μεγάλη αίθουσα
του Ελληνικού Σπιτιού.

CINE-CLUB

CINE-CLUB / ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΛΕΣΧΗ

Tous les VENDREDIS à 20 h

Κάθε Παρασκευή στις 8 : 00 μμ

VONST = Version originale non sous-titrée

VF= Version française

VOSTF= Version originale sous-titrée en français

Παρασκευή 9 Μαΐου 2003

Λόγω του 4ημέρου της 8ης Μαΐου, η Κινηματογραφική Λέσχη αργεί.

Παρασκευή 16 Μαΐου 2003

ΤΟ ΣΤΡΑΒΟΕΥΛΟ, 1952, Α/Μ, 75 λεπτά (ΩΝΩΣΤ). Σπέντζος Φιλμ. Σεν :- Σκην : Χρήστος Αποστόλου, Φωτ : Μανώλης Τζανετής. Παίζουν : Βασίλης Αργυρόπουλος (στη μοναδική κινηματογραφική του εμφάνιση), Μαρίκα Νέζερ, Γεωργία Βασιλειάδου, Γιάννης Γκιωνάκης, Μιχάλης Νικολινάκος, Θανάσης Τζενεράλης, Λιάνα Ορφανού.

Κωμωδία : Ένας γκρινιάρης αλλά κατά βάθος καλόκαρδος νοικοκύρης αναλαμβάνει να παντρέψει και να προικίσει την ανιψιά του. Διασκευή της ομώνυμης θεατρικής κωμωδίας του Δημήτρη Ψαθά.

Mardi, le 20 mai 2003. Cycle " Villes d'Europe ".

Cette fois il s'agit de Paris.

French Cancan. Une " Comédie musicale " de Jean Renoir. Production : Franco London Films, 1954 en Technicolor. Scénario : Jean Renoir ; décors : Max Douy ; Costumes : Rosine Delamare ; Chorégraphie : Georges Grandjean ; Musique : Georges Van Parys (" Complainte de la Butte " : paroles de Jean Renoir)

Interprétation : Jean Gabin, Maria Felix, Françoise Arnoul, Gianni Esposito, Philippe Clay et parmi tant d'autres... Édith Piaf.

Éblouissant hommage au French Cancan, ce film est aussi un tableau de " La vie parisienne " et du Montmartre de la Belle Époque. Les escaliers de la butte sont aussi un vecteur qui conduit au monde de Danglard (alias Ziegler, le fondateur du Moulin-Rouge), de la Belle Abbessse, de Nini et Paulo, de Casimir le Serpentin... Monde du spectacle et des bals populaires où viennent s'encanailler les bourgeois.

Cette première réalisation française de Jean Renoir après 15 ans d'exil, inaugure la dernière période de son œuvre. C'est également un des films des plus " intimement " renoiriens. Notamment par ses références à l'univers dans lequel a baigné l'enfance du cinéaste, fils du peintre dont l'héritage est ici nettement assumé.

Mme France Demarcy, qui présentera le film et animera le débat, enseigne l'histoire et l'esthétique du cinéma à l'Université de Paris III.

Παρασκευή 30 Μαΐου 2003

Λόγω της αργίας της 29 Μαΐου (Ανάληψης των Καθολικών) η Κινηματογραφική Λέσχη αργεί.

Παρασκευή 6 Ιουνίου 2003

ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΑΚΙ, 1969, έγχρωμο, 88 λεπτά (VONST). Φίνος Φιλμ. Σεν-Σκην : Γιάννης Δαλιανίδης, Φωτ : Νίκος Γαρδέλης, Μουσ : Μίμης Πλέσσας. Παίζουν : Κώστας Βουτσάς, Μάρθα Καραγιάννη, Σπύρος Καλογήρου, Νίτσα Μαρούδα, Γιώργος Τσιτσόπουλος.

Κωμωδία : Ένας φιλήσυχος και συνεσταλμένος υπάλληλος ζηλεύει την όμορφη γυναίκα του, που φλερτάρει με ένα χασάπη-παραγωγό θέλοντας να γίνει στάρ του κινηματογράφου.

Vendredi, le 13 juin 2003, Cycle " Villes d'Europe ".

À l'honneur la ville du Pirée.

JAMAIS LE DIMANCHE, 1960, N/B, 92 min (en français). V. Labiris, Melina Film. Scénario et Réalisation : Jules Dassin, Photo : Jacques Nateau, Musique : Manos Hadjidakis.

Interprétation : Melina Merkouri, Jules Dassin, Yorgos Foundas, Titos Vandis, Despo Diamantidou, Thanassis Vengos, Mitsos Ligizos, Dimos Starenios, Dimitri Papamichail, Fedon Georgitsis, Nikos Fermas, Artemis Matsas, Alexis Solomos, Koula Agagiotou, le port du Pirée et ses enfants...

Comédie : Un écrivain américain, épris de l'antiquité grecque, est séduit par une femme des mœurs légers du port du Pirée. Il décide de l'instruire en lui enseignant une foule de choses inutiles, mais finalement perd son pari et la femme qu'il convoitait. Une inversion du mythe de Pygmalion qui a rendu célèbre Melina Merkouri, Manos Hadjidakis et sa musique et bien sûr le port du Pirée.

Le film a reçu l'Oscar de Musique en 1960 et Melina Merkouri le prix d'interprétation du Festival de Cannes en 1960.

Nia Perivolaropoulou présentera le film et animera la discussion.

Ce film clot les projections cinématographiques, **BONNES VACANCES** et Rendez-vous à l'automne.

Η Κινηματογραφική Λέσχη της Κοινότητας αργεί τους καλοκαιρινούς μήνες. **ΚΑΛΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ και ΘΑΜΑΣΤΕ ΜΑΖΙ ΠΑΛΙ ΤΟΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟ.**

Une autre Grèce vous attend...

l'Épire

Pour les mois d'avril, de mai et de juin, la station est exceptionnellement ouverte pour vous, avec toutes ses commodités, encaissement privilégié, services folkloriques, activités et excursions multiples, tarifs spéciaux à cette période!

Tarifs spéciaux à cette période!

*"Étranger, c'est ici
Le pays que tu cherches..."
L'Odyssée d'Homère*

MERILIA
Tél.: 01 44 99 05 76
11, rue Denis Poisson - 75017 Paris
E-mail: mferilia@wanadoo.com

une sélection

Merilia

το δελτιο

ενημερωτικό δελτίο της ελληνικής κοινότητας
παρισιού & περιχώρων
Μάιος-Ιούνιος 2003

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο : Ανδρέας Τσαπίης
Επιμέλεια : Gestion Graphic - PAO : Θεόδωρος Τσορτίης

Εκδίδεται από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
ΠΑΡΙΣΙΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

to deltio

bulletin d'information de la communauté hellénique
de Paris et des environs
Mai - Juin 2003

π° 23

Directeur de la publication : Andreas Tsapis
Conception graphique : Gestion Graphic - PAO : Théodoros Tsouris

Edité par la COMMUNAUTE HELLENIQUE
DE PARIS ET DES ENVIRONS

9, rue Mesnil, 75116 Paris - Tél : 01 47 04 67 89 - Fax : 01 47 04 68 13 - Permanence : 18-20h les jours ouvrables
ISSN : 1297-3262 - N° Commission Paritaire : 0502G79645
Prix de l'abonnement annuel : 16 Euros